

Publicerad 2010-05-09 00:35 av Jonny Larsen

is värmer inte

trött

ögonen försöker rymma från mig

de gömmer sig bakom släpiga skinnflikar

precis som jag gör, fast utan skinnflikar...

jag trivs bäst i mitt gömställe

i min betongbubbla

långt... så långt bort från allt och alla...

jag tror det handlar om rädsla...

tänk om man inser att man lever?!

... och allt man förnekat sig själv

Min värld är mörk när jag blundar

tyst... när jag inte talar...

nästan inte alls ... när jag sover

Vad är det för mening med att vakna när ingenting skiljer sig mellan sömn och vakenhet?

Så, visst är jag rädd...

visst väntar jag till det absolut sista ögonblicket innan jag vågar vrida på handtaget och öppna ytterdörren...

och... visst väljer jag ibland att inte öppna...

Jag tror jag är rädd...

... det är lätt att vara rädd för det man inte förstår

... ibland gillar jag min ensamhet

men oftast... oftast hatar jag mig själv

... och min rädsla

/

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jonny Larsen med Poeter.se id #15609 innehar upphovsrätten